

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala de Solutionare a
Contestatiilor

DECIZIA nr.175/2006
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. R SRL

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice a judetului cu privire la contestatia SC R SRL, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr./2006.

Contestatia a fost formulata impotriva Deciziei de impunere nr./2005 incheiata de Directia generala a finantelor publice , in baza raportului de inspectie fiscala nr./2005 si priveste suma totala de **lei RON** reprezentand:

- **impozit pe profit** ;
- majorari si dobanzi aferente ;
- penalitati de intarziere ;
- **taxa pe valoarea adaugata** ;
- dobanzi aferente ;
- penalitati de intarziere .

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, respectiv a fost depusa in data de 03.02.2006 si este formulata impotriva deciziei de impunere nr./2005 comunicata societatii cu adresa nr./2005 primita de societate in data de 09.01.2006 conform confirmarii de primire transmisa de Oficiul postal.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.176, art.177 si art.179 alin.1 lit.c din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. R SRL contesta decizia de impunere pentru impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata si accesorii aferente, aratand ca a efectuat toate înregistrările în contabilitate în strictă concordanță cu reglementările legale în vigoare si numai pe baza unor documente justificative întocmite conform dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 82/1991

republicată și ca societatea a achiziționat întotdeauna mărfuri și piese de schimb numai pe bază de facturi fiscale eliberate de furnizori, facturi care aparent îndeplineau toate condițiile cerute de reglementările legale în vigoare, Anexa 1 pct. 3 din H.G. nr. 831/1997, O.M.F.P. nr. 989/2002 și O.M.F.P. nr. 1603/2002.

Fapță de această împrejurare, societatea arată ca eventualele nereguli ale facturilor fiscale eliberate de furnizori nu pot fi imputate societății care este cumparator de bună - credință al mărfurilor și pieselor de schimb achiziționate, pe care le - a achitat integral, plătind și TVA aferentă, astfel încât are dreptul la deducerea acesteia în condițiile legii.

Societatea mai arată ca organele de inspecție fiscală au stabilit unele nereguli care însă nu i se datorează ei, ci furnizorilor iar aceste nereguli au fost constatate doar după efectuarea unor investigații complexe și laborioase care au durat peste 2 luni, întreprinse la Compania N SA, la distribuitorul autorizat S.C.D SA și la tipografiile abilitate potrivit prevederilor O.M.F.P. nr. 1603/2002 S.C. E S.R.L. și S.C. I SA, imposibil de efectuat de către un simplu agent economic privat.

Societatea consideră că în cauză este aplicabil principiul fundamental de drept „error communis facit jus” și pe cale de consecință, facturile fiscale menționate reprezintă pe deplin documente justificative valabile care stau în mod legal la baza înregistrărilor în contabilitate și care în această calitate își produc efectele prevăzute de lege și dau dreptul la deducere a TVA plătită de societate.

Societatea arată ca fiecărei facturi fiscale la care furnizorul nu a menționat detaliat materialele sau piesele vândute, a atașat un proces verbal de predare - primire, în care este evidențiat felul mărfii achiziționate, cantitatea, prețul și valoarea acesteia, act pe care l - a semnat atât delegatul furnizorului, cât și reprezentantul S.C. „R” S.R.L. și considera ca astfel facturile fiscale în baza cărora s-a aprovizionat cu materialele și piesele de schimb necesare bunei desfășurări a activității se încadrează pe deplin condițiilor impuse de dispozițiile legale impuse de O.M.F.P. nr. 1850/2004.

Contestatoarea învederează faptul că organele de inspecție fiscală au stabilit TVA de plată în sumă de lei precum și dobânzi și penalități de întârziere aferente, în baza unor acte normative abrogate, respectiv în baza prevederilor O.M.F.P. nr.425/1998, care a fost abrogat expres prin art. 4 alin. (2) din O.M.F.P. nr. 1850/2004.

Societatea mai arată că nici al doilea temei de drept invocat de către organele de inspecție fiscală, respectiv O.M.F.P. nr.

693/30.05.2005, nu este aplicabil în cauză, deoarece încalcă principiul fundamental de drept și prevederile constituționale potrivit cărora normele legale nu retroactivează, facturile controlate, referitoare la materialele și piesele de schimb achiziționate de către societate fiind emise anterior intrării în vigoare a acestui Ordin al MFP ale cărui dispoziții nu sunt aplicabile în cauză.

De asemenea, societatea susține că tot din categoria actelor normative inaplicabile în cauză și care lipsesc de suport legal motivarea părții referitoare la T.V.A. suplimentară face parte și O.U.G. nr. 17/ 2000 abrogată de dispozițiile art 40 din Legea nr. 345/2002 și pe cale de consecință, pct.6 din H.G. nr. 401/2000.

Fata de cele arătate societatea consideră că se încadrează pe deplin cerințelor art. 24 alin. (1) lit. a) raportate la prevederile art 22 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 345/2002, precum și celor impuse cumulativ de dispozițiile art. 145 alin. (12) raportate la cele ale alin. (11) ale aceluiași articol din Legea nr. 571/2003, întrucât bunurile achiziționate au fost folosite pentru operațiuni cu drept de deducere și totodată, a achiziționat aceste bunuri pe bază de facturi fiscale care justifică suma taxei pe valoarea adăugată aferente acestor bunuri dedusa potrivit prevederilor legale menționate, concluzia organelor de control fiscal fiind complet lipsită de orice temei legal, fapt pentru care se impune anularea ei.

Societatea consideră că nu poate fi responsabilă de unele vicii de formă ale facturilor fiscale menționate cu titlu exemplificativ de către organele de control fiscal, atât timp cât aceste facturi au elementele cerute de prevederile legale (denumire, serie, număr, datele de identificare ale părților, conținutul operației economice și financiare și data efectuării ei, cantitatea și valoarea bunurilor achiziționate, precum și semnăturile și ștampilele furnizorilor) pentru a dobândi calitatea de document justificativ, iar eventualele nereguli formale se datorează în exclusivitate societăților furnizoare .

Pentru aceleași motive expuse mai sus, societatea consideră că a înregistrat în mod corect în contabilitate impozitul pe profit datorat bugetului de stat, drept pentru care solicită anularea ca nefondată și nelegală a Deciziei de impunere nr. /2005 pentru suma de RON reprezentând impozit pe profit suplimentar, majorări, dobânzi și penalități aferente.

Societatea arată că și la stabilirea impozitului pe profit suplimentar, organele fiscale au invocat unele acte normative abrogate, respectiv O.G. 70/ 1994 abrogată de dispozițiile art.36 din Legea nr. 414/2002, iar celelalte temeiuri de drept folosite - prevederile Cap. 2 art. 9 alin. (7) lit. i) din Legea nr. 414/2002 și ale art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal - nu

sunt incidente în cauză deoarece toate înregistrările în contabilitate inclusiv cele privind cheltuielile deductibile au la bază numai documente justificative care fac dovada intrării în gestiune a materialelor și pieselor de schimb achiziționate de la furnizori.

Societatea consideră că operațiunile economice înregistrate în contabilitate se încadrează pe deplin cerințelor art 21 alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal și pe cale de consecință, sunt cheltuieli deductibile, fapt ce conduce la concluzia logică că impozitul pe profit a fost calculat și înregistrat în mod corect în evidențele contabile.

Societatea susține că și celelalte nereguli inserate de organele fiscale în Decizia de impunere și în Raportul de inspecție fiscală sunt lipsite de suport legal.

Astfel, în ce privește factura proformă înregistrată în contabilitate, prin care s-a dedus inițial o taxă pe valoare adăugată în sumă de lei, aceasta a fost regularizată de societate înainte de începerea inspecției fiscale, în luna iunie 2005, prin stornarea întregii valori a TVA, astfel încât constatările organelor de control fiscal sunt lipsite de obiect, iar calcularea de majorări de întârziere în sumă de lei și de penalități de întârziere în sumă de lei este lipsită de temei legal.

De asemenea, facturile emise de societatea noastră cu cota "0" de T.V.A. în baza contractului de vânzare - cumpărare încheiat în anul 2001 cu S.C. R S.R.L. , având ca obiect vânzarea de masă lemnoasă în vederea exportului sunt în conformitate cu prevederile legale, respectiv cu dispozițiile pct. 9.4. alin. 2 din H.G. nr. 401/ 2000, iar constatarea organelor de control fiscal este tardivă, întrucât este efectuată în afara termenului de un an prevăzut de dispozițiile art 9.9 din H.G. nr. 401/2000.

Societatea arată că din aceste facturi reiese că, în calitate de producător al masei lemnoase exportate, s-a încadrat în totalitate cerințelor art. 9.4. din H.G. nr. 401/2000, respectiv a emis facturi fiscale cu cota zero de TVA, figurează ca producător în documentele de transport internațional și în declarațiile vamale de export, vizate de unitatea vamală, iar în contractul încheiat cu exportatoarea S.C.,R"S.R.L. a menționat obligativitatea plății în valută a contravalorii bunurilor exportate la cursul de referință al B.N.R. din ziua plății, conform Regulamentului nr. 3/ 1997 modificat al B.N.R. privind efectuarea operațiunilor valutare.

Societatea mai arată că prețurile au fost stabilite prin contract, raportate la cursul de referință Euro, în timp ce în decizia de impunere se afirmă că s-a încasat în lei, contravaloarea exportului fapt ce nu corespunde realității faptice.

În ceea ce privește facilitățile fiscale de care beneficiaza pentru investițiile realizate, societatea consideră ca organele de inspecție fiscală au făcut o interpretare eronată a prevederilor legale, respectiv a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din O.G. nr. 27/ 1996 republicată, stabilind arbitrar diferențe de plată la impozitului pe profit pentru anii 2001 - 2003, nepunând seama de împrejurarea că beneficiaza de facilitățile instituite prin acest act normativ pentru investițiile pe care le-a realizat la sediul social al societății din A, investiții pentru care a avut toate avizele administrative favorabile cerute de lege, fapt recunoscut de altfel chiar de către organele de inspecție fiscală .

Societatea solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere ^{și} pe cale de consecință, exonerarea de la plata către bugetul statului a sumei de lei reprezentând lei TVA suplimentar, împreună cu dobânzi ^{și} penalități de întârziere ^{și} lei impozit pe profit, împreună cu majorări, dobânzi ^{și} penalități de întârziere.

Totodată, în temeiul dispozițiilor art. 185 alin. 2 din OG. nr. 92/ 2003 republicată, societatea solicită suspendarea executării actelor administrative atacate până la soluționarea contestației, deoarece prin executarea unor dispoziții vădit nelegale ^{și} netemeinice s-ar crea în mod abuziv grave prejudicii atât materiale, cât ^{și} morale .

II. Inspectia fiscala a fost efectuată ca urmare a solicitării la rambursare a sumei negative de taxă pe valoarea adăugată din decontul de TVA aferent lunilor iunie-august, august și noiembrie 2005.

Prin Decizia de impunere nr.9948/28.12.2005 emisă în baza constatarilor din Raportul de inspecție fiscală s-au stabilit următoarele:

Cu privire la impozitul pe profit, s-a verificat perioada 01.01.2001 - 30.06.2005.

Societatea înregistrează la 31.12.2002 în soldul creditor al contului 121 "profit și pierdere" un profit contabil în suma de **lei**.

În calculul extracontabil al profitului fiscal societatea a evidențiat deduceri în suma de **lei**, reprezentând contravaloarea investiției efectuate de către societate la sediul social din localitatea Avram Iancu, suma dedusă de către societate din profitul impozabil în conformitate cu prevederile OG 27/1996 și cheltuieli nedeductibile cu amenzile și penalitățile în suma de **lei**. În baza acestor date societatea a calculat și înregistrat un impozit pe profit la în suma de **lei** .

Organul de inspecție fiscală a procedat la recalcularea impozitului pe profit pe acest an, stabilind un impozit pe profit

suplimentar in suma de **lei** , ca urmare a unor erori de calcul efectuate de societate.

Astfel, la stabilirea impozitului pe profit suplimentar au fost avute in vedere urmatoarele:

- profit contabil ,
- deducere ,
- impozit profit - cheltuiala nedeductibila fiscal
- amenzi si penalități - cheltuiala nedeductibila fiscal

Total cheltuiala nedeductibila fiscal .

In baza acelorasi elemente de calcul avute in vedere si de societate organele de inspectie fiscala au stabilit o baza impozabila in suma de lei, aferenta careia s-a calculat o diferenta de impozit pe profit neinregistrata in contabilitate in suma de **lei** (x 25% - 127) .

Pe anul 2003 societatea avea inregistrat un profit contabil in suma de lei si un impozit pe profit aferent in suma de **lei**.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea si-a calculat eronat impozitul pe profit prin neluarea in considerare a cheltuielilor nedeductibile fiscal, dupa cum urmeaza :

- sold creditor 121 "profit si pierdere " lei
- rulaj cont 691 "Cheltuieli cu impozitul pe profit" lei - cheltuiala nedeductibila fiscal
- rulaj cont 658"Chelt. cu amenzi si penalit." lei cheltuiala nedeductibila

-chelt.protocol in suma de lei nedeductibile fiscal in procent de 2 % din profitul brut fara a lua in calcul cheltuiala efectiva cu protocolul in suma de lei.

Profitul impozabil stabilit de organele de inspectie fiscala pentru anul 2003 a fost in suma de lei cu un impozit pe profit aferent in suma totala de **lei** diferenta de impozit pe profit stabilita suplimentar fiind in suma de **lei** .

Diferenta de impozit pe profit stabilita de organele de inspectie fiscala in urma analizării calculului impozitului pe profit, pe perioada **01.01.2002 - 31.12.2003**, este in suma de **lei** .

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca agentul economic a efectuat o investitie in regie proprie reprezentând lucrari executate pentru amenajare hala sediu in localitatea A si Cuied , in cursul anilor 2001 si 2002 in valoare totala de lei din care lei in anul 2001 si lei in anul 2002. Aceasta suma a fost evidentiata de societate in contabilitate in contul 231 " Imobilizări corporale in curs .

Ca urmare a acestor investitii efectuate societatea a calculat facilitati fiscale prevăzute de OG 27/1999, art 10 alin (1),

respectiv agentul economic a dedus din profitul impozabil suma de lei pe anul 2001 si suma de lei pe anul 2002 .

In cursul **anului 2001**, societatea are achizitii de materiale de constructii , aferente investitiei efectuate, in valoare totala de lei iar pe anul 2002 in suma de lei, sume inregistrate la data intrării in patrimoniul societății in contul 6018 " cheltuieli cu materiale consumabile " reprezentând contravaloare materiale consumate pentru realizarea investitiei din care societatea evidențiază in contul 722 "Venituri din producția de imobilizări corporale" numai suma de lei pe anul 2001 si suma de lei pe anul 2002.

Societatea verificata nu a prezentat organelor de inspectie fiscala situatii de lucrări din care sa rezulte efectiv contravaloarea investitiei inregistrate in contul 231 " Imobilizări corporale in curs ".

In concluzie neevidențierea in totalitate a cheltuielilor efectuate cu investitia, in contul de venit respectiv 722 asa cum prevede HG 909/1997 a determinat diminuarea bazei impozabile cu suma de lei pe anul 2001 si cu suma de lei pe anul 2002 , reprezentând contravaloarea materialelor de constructie neevidențiate in contul de venituri 722 "Venituri din imobilizări corporale".

Diferența rezultata in suma de lei pe anul 2001 si in suma de lei pe anul 2002 a fost considerata de organele de inspectie fiscala, drept cheltuiala nedeductibila fiscal in conformitate cu art.4 alin (2) din OG 70/1994 republicata, stabilindu-se un **impozit suplimentar in suma de lei pe anul 2001 si in suma de lei pe anul 2002.**

Cu privire la achizițiile efectuate de societate de la diverși furnizori din in baza unor documente justificative nelegale :

In urma inspectiei fiscale, s-au constatat lipsa elementelor esențiale inscrise in documentele de achiziție cu privire la furnizori, existând facturi care aveau in dreptul furnizorului stampila ce conținea date cu privire la identitatea acestuia fara a fi completate datele privind adresa societății lipsa numelui si a codului numeric personal, a persoanei care a efectuat livrarea, faptul ca plata contravalorii facturilor s-a efectuat cu bani lichizi, fapt ce a determinat aprofundarea verificărilor cu privire la autenticitatea documentelor si realitatea operatiunilor consemnate in acestea .

Organele de inspectie fiscala au mai constatat ca societatea are relatii comerciale cu diverse firme din București, de la care achiziționează piese de schimb, materiale electrice, materiale de constructie, mijloace fixe, fara a se preciza pe factura fiscala in mod clar bunul achiziționat, facandu-se doar mentiunea :"

materiale electrice "," piese de schimb "," materiale construcții" iar în unele cazuri pe facturi nu s-a menționat adresa respectiv domiciliul fiscal al furnizorului și nici numele delegatului cu codul numeric personal și mijlocul de transport cu care s-au efectuat achizițiile respective .

Ca urmare a acestor deficiențe constatate și având în vedere numărul mare de societăți din București cu care societatea verificată a desfășurat relații comerciale, organele de inspecție fiscală au solicitat date suplimentate de la Imprimeria Națională.

În baza răspunsurilor primite de la Imprimeria Națională, s-a constatat că facturile fiscale în baza cărora SC R SRL a cumpărat marfuri de la societăți din B nu au fost achiziționate pe cai legale de către furnizorii respectivi, în mare parte aceste facturi au fost achiziționate de alți furnizori, o parte din facturi nu corespund sistemului unitar de inseriere și numerotare în conformitate cu prevederile HG nr 831 /1997 , OMFP nr 989 / 2002 și OMFP nr. 1603 / 2002.

Astfel s-a constatat că societatea a achiziționat mărfuri de la furnizori care nu au depus declarații de impozite și taxe, figurând ca furnizori inactivi sau facturile au fost achiziționate de către alte societăți.

Pe aceste considerente s-a stabilit că respectivele facturi de achiziție nu pot fi acceptate ca documente justificative iar contravaloarea acestora în suma de lei reprezintă cheltuielile nedeductibile la calculul profitului impozabil, în conformitate cu art 4 alin (6) lit. m) din OG nr 70/ 1994, cu modificările și completările ulterioare .

Având în vedere cele prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală au calculat un impozit pe profit suplimentar în suma de **lei**.

Pentru neplata impozitului pe profit stabilit suplimentar și neachitat în termenul legal, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi în suma totală de lei și penalități de întârziere în suma de lei.

În concluzie pentru perioada verificată (01.01.2001 - 30.06.2005) organele de inspecție fiscală au stabilit impozit pe profit suplimentar în suma de **lei, majorări și dobânzi de întârziere în suma de lei și penalități de întârziere în suma de lei.**

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

Perioada verificată 01.01.2001 -30.11.2005 .

Din verificarea efectuată s-a constatat că societatea a achiziționat bunuri și servicii pentru nevoile firmei de la furnizori interni plători și neplători de taxă pe valoarea adăugată iar pentru achizițiile efectuate societatea nu a făcut în totalitate dovada proprietății și

provenienței acestora cit și a faptului că sunt necesare obiectului de activitate pentru a putea deduce taxa pe valoarea adăugată.

Astfel, în urma verificării documentelor primare și a achizițiilor efectuate de societate s-a constatat că societatea are relații comerciale cu diverse firme din B, de la care achiziționează piese de schimb, materiale electrice, materiale de construcție, mijloace fixe, fără să se precizeze pe factura fiscală în mod clar bunul achiziționat, făcându-se doar mențiunile: "materiale electrice", "piese de schimb", "materiale construcții". De asemenea, în unele cazuri pe facturi nu s-a menționat adresa respectiv, domiciliul fiscal al furnizorului și nici delegatul și mijlocul de transport cu care s-au efectuat achizițiile respective.

Prin urmare organele de inspecție fiscală au considerat suma de lei, reprezentând TVA aferentă facturilor de aprovizionare, ca fiind dedusă nelegal întrucât acestea nu îndeplinesc potrivit Legii contabilității nr. 82 /1991, cu modificările și completările ulterioare, condițiile de document justificativ, respectiv facturile nu aveau completate integral rubricile privind furnizorul și cumpărătorul și lipsea semnătura de primire.

Prin Raportul de inspecție fiscală se exemplifică următoarele facturi:

- factura nr. , în valoare de lei emisă de SC C SRL , având cod fiscal, în valoare totală de lei ,nu conține datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate pe factura se face doar mențiunea " c/v materiale electrice" .

- factura personalizată nr.2004 , în valoare de lei emisă de SC G SRL , în valoare totală de ,nu conține datele privind expediția / Numele delegatului / și data privind expediția

- factura nr./2002 , în valoare de lei emisă de SC O SRL , în valoare totală de lei ,nu conține datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate pe factura se face doar mențiunea " c/v materiale + piese " .

- de asemenea, Imprimeria Națională comunică prin SC Diverta Media Retail SRL că blocul de facturi din care face parte această factură a fost achiziționat de SC L SA .

- facturile /.2005, nr/ .2005 , nr /.2005. nr. /2005,nr /.2005 nr / , nr / 2005 nr /2005, emise de SC CE SRL , nu au fost alocate nici unui agent economic.

- facturile nr/02, seria nr /02, seria nr/02 , nu corespund sistemului unitar de inseriere și numerotare din evidențele CNIN SA ,asa cum comunică Imprimeria Națională prin adresa nr /2005 .

- facturile seria B ACN nr./45, seria B ACK nr. - nu corespund sistemului unitar de inseriere și numerotare din evidențele CNIN SA .

In urma verificărilor efectuate s-a mai constatat ca societatea si-a dedus TVA in suma de lei in mod eronat in baza unei facturii pro - forma nr 29 / 2004 in valoare totala de lei , reprezentând contravaloare Audi AG.

Aceasta factura a fost regularizată in luna iunie 2005, fiind stornat tva-ul in suma de lei si înregistrat in jurnalul de cumpărări Pentru inregistrarea eronata a tva organele de inspecție fiscala au calculat majorări de întârziere in valoare totala de lei si penalități in procent de 0,5 % in suma de lei.

Cu privire la facturile emise cu cota 0 (zero) de TVA

In urma verificărilor efectuate s-a constata ca societatea verificata a intocmit un contract de vânzare cumpărare nr 1 / 02.02.2000, respectiv contractul FN / 04.01.2001, cu SC R SRL din , in calitate de exportator, obiectul contractului constituindu-l vânzarea de masa lemnoasa, destinata exportului, iar pentru exportul efectuat unitatea producătoare nu a putut pune la dispozitie toate documentele prevăzute in HG 401 / 2000 ,pct 9.4 alin 1 lit a) ,b), c) si d), in contractul incheiat cu unitatea exportatoare nu se precizează obligativitatea plății in valuta a contravalorii exportului iar contravaloarea exporturilor efectuate a fost incasata in lei, la cursul de referința EURO, conform punctului 99 din HG 401 / 2000.

Organul de inspectie fiscala a considerat ca pentru aceste operatiuni societatea avea obligatia colectării TVA in cota de 19 %, in conformitate cu prevederile Ordonanței de Urgenta a Guvernului nr. 17 / 2000, articolul 17, "litera A, organele de inspectie fiscala procedand la colectarea tva in suma de lei .

In concluzie, diferența totala de tva stabilita suplimentar de organele de inspectie fiscala este de lei .

Pentru TVA stabilita suplimentar , organele de inspectie fiscala a calculat in conformitate cu art.12. si 13. din OG.61/2002,si art.115 din OG nr.92/2004, dobânzi in suma totala de lei si penalități de intirziere in suma de lei.

In urma verificărilor efectuate, s-a constatat ca societatea a solicitat la rambursare soldul sumei negative de tva, in luna mai 2005 in suma de lei, suma care ulterior a fost cuprinsa in decontul de tva al lunii iunie 2005 la rândul 24 " Soldul sumei negative a tva raportată din perioada precedenta pentru care nu s-a solicitat rambursarea , din care s-a compensat tva de plata aferenta lunii iunie 2005 in suma de 18.039 lei ron , rezultând o tva de rambursat la luna iunie 2005 in suma de lei suma ce a fost solicitata la rambursare.

Prin urmare, suma de lei solicitata la rambursare prin decontul de tva aferent lunii mai 2005, a fost compensata cu tva de plata

aferenta lunii iunie 2005 in suma de lei societatea avand drept de rambursare numai pentru diferenta in suma de lei, care a fost solicitata, prin decontul lunii iunie 2005.

In concluzie situatia TVA stabilita de organele de inspectie fiscala prin decizia de impunere se prezinta astfel:

TVA de plata stabilita suplimentar lei din care s-a sczut suma de lei pentru care societatea avea drept de rambursare, suma datorata bugetului de stat fiind de lei .

Au fost calculate majorari/dobanzi de intarziere in suma de lei si penalitati de intarzie in suma de lei.

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de societate si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

1.Cu privire la impozitul pe profit in suma de lei, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile inregistrate in contabilitate in baza unor facturi ce nu indeplinesc calitatea de document justificativ potrivit Legii contabilitatii nr.82/1991, cu modificarile si completarile ulterioare.

In fapt, societatea a inregistrat in contabilitate pe cheltuieli si a dedus la calculul impozitului pe profit contravaloarea unor facturi de aprovizionare cu marfuri ce nu au inscrise in continutul lor elemente esențiale precum date de identificare a furnizorului - adresa, contul, banca, cantitatea si valoarea aprovizionata, nominalizarea produselor aprovizionate pe factura pentru a putea fi identificate in gestiunea societatii, semnatura de primire a facturii, lipsa numelui si a codului numeric personal, a persoanei care a efectuat livrarea, mijlocul de transport etc. iar altele nu corespund modelului de factura fiscala tipizata in conformitate cu prevederile HG nr 831 /1997 , OMFP nr 989 / 2002 si' OMFP nr 1603 / 2002, plata contravalorii facturilor respective efectuandu-se cu bani lichizi.

Furnizorii completati pe aceste facturi sunt in cea mai mare parte din Bucuresti iar pe factura fiscala nu este precizat in mod clar bunul achizitionat, facandu-se doar mentiunea : " materiale electrice ", " piese de schimb ", " materiale constructii".

Exemplificam in acest sens urmatoarele facturi :

- nr./2002 - SC C SRL - lipsa adresa furnizor, cantitate, pret unitar ;
- nr./2002 - SC E SRL;

- nr./2002,nr./2002,nr./2002, nr./2002 - SC Ce SRL, lipsa adresa furnizor, cantitate, pret unitar, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./2002 - SC G SRL lipsa cantitate, pret unitar, adresa furnizor, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./2002,nr./2002,nr./2002 - SC I SRL -lipsa cantitate, pret unitar, adresa furnizor, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./2002 - SC M SRL lipsa cantitate, pret unitar, adresa furnizor, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./2002 - SC L SRL lipsa cantitate, pret unitar, adresa furnizor, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./2005 - SC C GSM SRL lipsa cantitate, pret unitar, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./2004 - SC CI SRL lipsa cantitate, pret unitar, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./noiembrie 2003 - SC D SRL lipsa cantitate, pret unitar, adresa furnizor, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr. - /noiembrie 2003 piese auto -SC A SRL lipsa cantitate, pret unitar, adresa furnizor
- nr./2002, nr./2002 - SC G SRL lipsa cantitate, pret unitar, adresa furnizor, nu sunt in ordine cronologica;
- nr./2002, /2002 - SC K SRL lipsa adresa furnizor
- nr./2002 , nr./2002 - SC W SRL, lipsa adresa, cantitate, pret unitar nu sunt eliberate in ordine cronologica
- nr./2002 - SC M SRL -lipsa adresa furnizor
- nr./2002 - SC K SRL lipsa adresa, cantitate, pret unitar, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- /2002 - SC O SRL lipsa cantitate, pret unitar, cont, banca, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./2002 - SC M SRL lipsa adresa furnizor, cantitate, pret unitar, cont, banca, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./2002 - SC L SRL lipsa cantitate, pret unitar, adresa furnizor, cont, banca, nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./2002, nr./2002 - SC L SRL lipsa cantitate, pret unitar, adresa furnizor, cont, banca,nominalizarea bunurilor achizitionate;
- nr./2002 - SC A SRL lipsa cantitate, pret unitar, adresa furnizor, cont, banca, nominalizarea bunurilor achizitionate;

In aceeasi situatie sunt si facturile mentionate in adresa nr transmisa de DGFP .

De asemenea, urmatoarele facturi nu corespund modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila cuprinse in catalogul prezentat in anexa nr.1A la HG nr.831/1997, respectiv partea stanga a formularului de factura fiscala unde sunt completate datele de identificare a furnizorului, aspect lesne de sesizat si de cel

care primește și accepta înregistrarea în contabilitate a unor astfel de documente, facturi ce nu corespund sistemului unitar de inseriere și numerotare a formularelor tipizate, fapt confirmat și de CN Imprimeria Națională SA:

- nr./2004 - SC M SRL
- nr./2004 - SC E SRL
- nr./2004 - SC P SRL
- nr. - 878, -880, - 884, -899/2004 - SC E SRL
- nr./2004 - SDS G SRL
- nr./2004, nr. - 249/noiembrie 2004,
- nr./2004 nr./2004 - SC F SRL
- nr./2004,nr./2004,nr./2004 - SC G SRL
- nr./2004,nr./2004,nr./2004 - SC G SRL
- nr./2004, nr./2004 - SC A SRL.

In drept, potrivit art.4 alin.6 lit.m din OG nr.70/1994 privind impozitul pe profit, cu modificările și completările ulterioare, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit

“cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;”

Aceste prevederi legale au fost menținute și prin art.9 alin.7 lit.j din Legea nr.414/2002 și art.21 alin. 4 lit.f din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată cu modificările și completările ulterioare,

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz. “

La pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilității nr. 82/1991 aprobat prin HG nr.704/1993

“Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;

b) denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;

c) numărul și data întocmirii documentului;

d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);

e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;

f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;

g) numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;

h) alte elemente menite să asigure consemnarea completa a operațiunilor efectuate.

La art.77 alin.(5) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, în vigoare începând cu 01.01.2004 se prevede:

“Contribuabilii sunt obligați să utilizeze pentru activitatea desfășurată documente primare și de evidență contabilă stabilite prin lege, achiziționate numai de la unitățile stabilite prin normele legale în vigoare, și să completeze integral rubricile formularelor, corespunzător operațiunilor înregistrate.”

De asemenea, prin OMF nr.425/1998 privind aprobarea Normelor metodologice de întocmire și utilizare a formularelor tipizate se prevede ca

“Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale, prevăzute în structura formularelor aprobate:

- denumirea documentului;

- denumirea și sediul unității patrimoniale care întocmește documentul (când este cazul);

- numărul documentului și data întocmirii acestuia;

- menționarea părților care participă la efectuarea operației economice și financiare (când este cazul);

- conținutul operației economice și financiare, iar atunci când este necesar și temeiul legal al efectuării ei;

- datele cantitative și valorice aferente operației economice și financiare efectuate;

- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operației economice și financiare patrimoniale, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiile respective, după caz;

- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiilor în documente justificative.

Înscrisurile care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.”

Obligativitatea datelor ce trebuie înscrise în facturile fiscale este prevăzută și la art. 29 din Legea nr.26/1990 privind registrul comerțului, republicată cu modificările și completările ulterioare care prevede:

“Comerciantul este obligat a menționa pe facturi, scrisori, oferte, comenzi, tarife, prospecte și orice alte documente întrebuintate în comerț numele/denumirea, sediu social, codul unic de înregistrare și dacă este cazul, codul numeric personal”.

Potrivit art.6 din HG nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora

“Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”

Având în vedere prevederile legale invocate și în condițiile în care facturile fiscale, enumerate mai sus și cuprinse și în anexa nr.2 pagina 1-10 la raportul de inspecție fiscală și adresa nr./06.06.2006 și anexele 1-2 la aceasta, transmisă de DGFP - Activitatea de control fiscal nu au completate datele și informațiile principale privind identificarea furnizorilor, precum adresa acestora, cont, banca, semnatura și datele de identificare a celor prin care s-au derulat operațiunile de aprovizionare și facturare și nu cuprind denumirea detaliată a materialelor, pieselor electrice, etc. aprovizionate, cantitatea, prețul unitar pentru a putea fi identificate la intrarea în gestiunea societății sau la darea în consum, iar altele nu corespund modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă cuprinse în catalogul prezentat în anexa nr.1A la HG nr.831/1997, se reține că acestea nu îndeplinesc calitatea de document justificativ potrivit Legii contabilității nr.82/1991 și că atare sumele înscrise în facturile respective nu pot fi admise ca și cheltuieli deductibile, cumpărătorul fiind direct răspunzător de înregistrarea acestora în evidența contabilă .

Cel care primește factura fiscală și acceptă înregistrarea ei în contabilitate ca document justificativ pentru operațiunile pe care le efectuează nu poate fi răspunzător de faptele furnizorului cu privire la modul în care acesta a procurat facturile, cu privire la înregistrarea acestuia la ORC sau la organele fiscale, **dar este răspunzător de**

primirea si inregistrarea in contabilitate a unor documente intocmite necorespunzator, incomplete care nu sunt in conformitate cu prevederile legale in vigoare, cunoasterea, aplicarea si respectarea actelor normative fiind obligatorie in egala masura atat pentru furnizor cat si pentru beneficiar, acesta din urma avand obligatia sa solicite documente legal aprobate si sa verifice nu numai marfa primita ci si modul de completare a documentelor in care s-a consemnat livrarea acesteia pentru a beneficia de deductibilitatea cheltuielilor respective.

Pentru nerespectarea prevederilor legale cu privire la facturile fiscale mentionate inregistrate de contestatoare in contabilitate se respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru impozitul pe profit in suma de lei aferent cheltuielilor inregistrate in contabilitate in baza acestor facturi ce nu indeplinesc calitatea de document justificativ.

2.Cu privire la impozitul pe profit in suma de lei, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza acest impozit pe profit in conditiile in care reprezinta diferenta rezultata din calcularea eronata a impozitului pe profit, diferenta pentru care contestatoarea nu prezinta nici un argument in sustinerea cauzei.

In fapt, pe perioada supusa inspectiei fiscale s-a verificat modul de stabilire a impozitului pe profit pe fiecare an in parte in raport de veniturile si cheltuielile inregistrate de societate in contabilitate constatandu-se urmatoarele:

- pe anul 2002 organele de inspectie fiscala au stabilit o baza impozabila in suma de lei la care au calculat un impozit pe profit in suma de lei cu **lei** mai mul decat impozitul pe profit stabilit de societate in suma de 127 lei. Pe acest an, in calculul extracontabil al impozitului pe profit organele de inspectie fiscala au avut in vedere aceleasi elemente de cheltuieli nedeductibile ca si societatea;

- pe anul 2003 organele de inspectie fiscala au stabilit o baza impozabila in suma de lei la care au calculat un impozit pe profit in suma de lei, cu **lei** mai mul decat impozitul pe profit stabilit de societate in suma de lei. Pe acest an, organele de inspectie fiscala au constatat ca in calculul extracontabil al impozitului pe profit societatea nu a luat in calcul cheltuielile nedeductibile fiscal, reprezentand cheltuieli cu amenzile si penalitatile, cheltuieli de protocol.

In drept, potrivit art. 176 alin.1, lit.c din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Contestatia se formulează în scris și va cuprinde:[...]

c) motivele de fapt și de drept;”

Potrivit art.183(1) din acelasi act normativ,

“Analiza contestăbiei se face în raport de suspinerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestăbiei se face în limitele sesizării.”

Intrucat cu privire la aceste diferente de impozit pe profit in suma totala de **lei** stabilite suplimentar pe anii 2002-2003, reprezentand erori de calcul, contestatoarea nu aduce nici un argument sau document in sustinerea cauzei si nu prezinta un alt mod de calcul care sa infirme constatarile organelor de inspectie fiscala, contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si nemotivata, organele de solutionare a contestatiei neputand a se substitui contestatoarei cu privire la argumentele pe care intelege sa le aduca in sustinerea contestatiei.

3.Cu privire la impozitul pe profit in suma de lei.

a) Referitor la impozitul pe profit in suma de lei Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea a influentat in mod legal profitul impozabil cu cheltuielile privind investitiile efectuate in regie proprie in anii 2001 si 2002 si cu veniturile corespunzatoare acestor cheltuieli .

In fapt, societatea a efectuat o investitie in regie proprie reprezentand lucrari executate pentru amenajare hala sediu din localitatea Avram Iancu si Cuied, in valoare de lei in anul 2001 in valoare de lei in anul 2002 evidentiata in contabilitate in contul 231 “Imobilizari corporale in curs”

In calculul extracontabil al impozitului pe profit societatea a evidentiata o deducere in suma de **lei pe anul 2001** si in suma de **lei** reprezentand contravaloarea investitiei efectuate, suma dedusa in conformitate cu prevederile art.10 din OG nr.27/1996

Pe anul 2001 societatea a achizitionat materiale de constructii, aferente investitiei efectuate, in valoare totala de **lei**. Contravaloarea acestora a fost inregistrata in totalitate la data intrării in patrimoniu in contul 6018 "Cheltuieli cu materiale consumabile" iar in contul 722 "Venituri din productia de imobilizări corporale" societatea a inregistrat doar suma de **lei**.

Pe anul 2002 societatea a achizitionat materiale de constructii in valoare de **lei** pe care le-a inregistrat in contul 601 "Cheltuieli cu materialele consumabile" din care a inregistrat in contul 722 "Venituri din productia de imobilizari corporale" doar suma de **lei** .

Se retine ca pentru diferenta de cheltuieli reprezentand contravaloarea materiale de constructie evidentiata de societate pe

cheltuieli deductibile si neevidentiate si in contul de venituri, in suma de **lei pe anul 2001** si in suma de **lei pe anul 2002** organele de inspectie fiscala au calculat un impozit pe profit in suma de **lei pe anul 2001** si in suma de **lei pe anul 2002** prin aplicarea procentului de 25% asupra sumelor respective de lei si lei .

In drept, potrivit art.4 din OG nr.70/1994, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care prevede ca

“ Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile obtinute din livrarea bunurilor mobile, serviciilor prestate si lucrarilor executate, din vanzarea bunurilor imobile, inclusiv din castiguri din orice sursa, si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile”

Organele de inspectie fiscala au reintregit profitul impozabil al societatii cu suma de **lei pe anul 2001** si cu suma de **lei pe anul 2002** pe considerentul ca societatea nu a respectat normele de inregistrare in contabilitate a cheltuielilor efectuate cu investitia respectiv a inregistrat cheltuielile efectuate cu investitia in curs pe cheltuieli deductibile fara a le inregistra in totalitate si pe venituri asa cum prevad Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 54/1997, aprobate prin HG nr.909/1997 care la pct.4 din Anexa nr. prevad ca investitiile efectuate in regie proprie se inregistreaza in contabilitate astfel:

“- Colectarea cheltuielilor efectuate pe feluri, după natura lor

6xx	=	%
		3xx
		4xx
		5xx

- La sfârșitul lunii, înregistrarea veniturilor corespunzătoare cheltuielilor efectuate pentru investiția în curs

231	=	722
-----	---	-----

- Recepționarea lucrărilor de investiții terminate

212	=	231”
-----	---	------

Intrucat societatea a inregistrat pe venituri numai o parte din sumele reprezentand contravaloarea materialelor aprovizionate pentru derularea investitiei, inregistrate in cheltuieli deductibile avand in vedere prevederile legale citate mai sus se retine ca organele de inspectie fiscala au procedat legal prin reintregirea profitului impozabil cu suma de **pe anul 2001** si cu suma de **pe anul 2002**, contestatia urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru impozitul pe profit, aferent

acestor cheltuieli, in suma de **lei** pe anul **2001** si in suma de **lei pe anul 2002**.

In ceea ce priveste sustinerea contestatoarei privind interpretarea eronata a prevederilor legale, respectiv ignorarea dispozitiilor art.10 alin.(1) din OG nr.27/1996 se retin urmatoarele:

Conform art. 10 din O.G. nr. 27/1996 republicata, privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația "Delta Dunării",

"(1) Persoanele juridice care efectuează investiții în zonă beneficiază de deducerea din profitul impozabil a cheltuielilor distinct evidențiate, făcute cu investiția respectivă, pentru o perioadă de 5 ani de la începerea investiției, iar în cazul celor din orașul Sulina, pentru o perioadă de 10 ani.

(2) Obiectivele de investiții pentru care se acordă deducere sunt cele cuprinse în programele speciale aprobate prin hotărârile Guvernului nr. 323/1996 și nr. 395/1996, precum și orice altă investiție destinată dezvoltării economice și creării de noi locuri de muncă.

Realizarea obiectivelor de investiții va fi confirmată de către consiliile locale sau consiliul județean, după caz, din zonele respective".

De asemenea, Norma nr. 1840/1997 privind acordarea, utilizarea și controlul cheltuielilor rezultate din aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27 din 5 august 1996, republicată, prevad la pct.23-24:

23. Competența de confirmare a realizării obiectivelor, precum și a altor investiții destinate dezvoltării economice și creării de noi locuri de muncă revine consiliilor locale sau consiliului județean, după caz, din zonele respective.

24. Suma utilizată pentru investițiile realizate în zonele respective, confirmată de consiliul local sau de consiliul județean, după caz, **se înscrie în declarația de impunere a profitului și se scade din profitul impozabil înainte de impunere. În cazul în care investiția este în curs de execuție pe termen lung, suma utilizată este deductibilă, cu condiția confirmării de către consiliul local sau de către consiliul județean, după caz, pe baza procesului-verbal de recepție parțială, însoțit de situația lucrărilor.**

Fata de prevederile legale citate mai sus se retine ca organele de inspectie fiscala la verificarea si recalcularea extracontabila a profitului impozabil si a impozitului pe profit pe fiecare an in parte au avut in vedere si au considerat ca deductibila suma de **lei** pe anul 2001 si suma de **lei** pe anul 2002 reprezentand investitii realizate in baza OG. nr.27/1996, deci nu au ignorat dispozitiile art.10

alin.(1) din acest act normativ asa cum sustine contestatoarea.

Daca organele de inspectie fiscala nu ar fi procedat la stabilirea ca nedeductibile a cheltuielilor cu materialele de constructie aprovizionate pentru realizarea investitiei in suma de **lei pe anul 2001** si in suma de **lei pe anul 2002**, masa profitului impozabil ar fi fost influentata de doua ori cu aceeaasi cheltuiala, o data la stabilirea profitului impozabil potrivit art.4 din OG nr.70/1994, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si a doua oara, extracontabil, in baza art.10 din OG nr.27/1996 si normele metodologice de aplicare care prevad ca aceste cheltuieli se scad din profitul impozabil inainte de impunere.

Prin urmare pentru impozitul pe profit in suma de **lei pe anul 2001** si in suma de **lei pe anul 2002** aferent cheltuielilor nedeductibile in suma de lei si in suma de lei, contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

b) Referitor la diferenta de impozitul pe profit in suma de lei, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea a influentat in mod legal profitul impozabil pe anul 2002 cu cheltuielile privind investitiile efectuate in regie proprie in suma de lei inregistrate in contul 231 "Imobilizari corporale in curs" in conditiile in care din documentele existente la dosarul contestatiei nu rezulta cu claritate daca suma respectiva a fost inregistrata si in conturile de cheltuieli si daca a fost cuprinsa de societate in situatia de lucrari de investitii receptionate si aprobate de consiliul local, potrivit OG nr.27/1996.

In fapt, organele de inspectie fiscala au mai stabilit in sarcina contestatoarei o diferenta de impozit pe profit in suma de **lei** prin reintregirea profitului impozabil pe anul 2002 cu cheltuieli aferente investitiei in suma de pe considerentul ca societatea nu a evidentiat aceasta suma inregistrata in contul 231 "Imobilizari corporale in curs", si pe venituri.

Din documentele existente la dosarul cauzei nu rezulta cu claritate daca si aceasta suma de **lei** a fost inregistrata initial pe cheltuieli asa cum a procedat societatea in cazul celorlalte cheltuieli cu investitia in suma de **lei** pe anul 2001 si in suma de lei pe anul 2002 si daca a fost cuprinsa de societate in situatia de lucrari de investitii receptionate si aprobate de consiliul local, potrivit OG nr.27/1996.

In drept, avand in vedere cele prezentate mai sus pentru impozitul pe profit in suma de **lei**, se va face aplicarea prevederilor art. 186 (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala,

republicata, care precizeaza ca *“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”*.

Pe cale de consecință, se va desființa parțial Decizia de impunere nr./2005 privind obligațiile fiscale suplimentare, stabilite de inspectia fiscală la capitolul impozit pe profit, urmând a se reface inspectia fiscală de către o altă echipă, pe aceeași perioadă și pentru același impozit, ținând cont de considerentele prezentei.

La reverificare organele de inspectie fiscală vor avea în vedere și celelalte susțineri ale contestatoarei.

4. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în suma de lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor a fost investită să se pronunțe dacă societatea avea dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturi emise de furnizorii din România ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ potrivit Legii contabilității nr.82/1991, respectiv nu au completat datele privind denumirea marfurilor aprovizionate, cantitatea, prețul unitar, adresa furnizorului, contul, banca .

În fapt, în perioada supusă verificării, 01.12.2001 - 30.11.2005, societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în suma de lei înscrisă în facturi primite de la furnizorii din România, ce nu au completat în conținutul lor elemente esențiale precum date de identificare a furnizorului - adresa, contul, banca, cantitatea și valoarea aprovizionată, nominalizarea produselor aprovizionate, așa cum s-a exemplificat la cap.III.1 din prezenta decizie.

În drept, la pct. 10.6 din Normele de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2000, se precizează :

“Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la :

[...] g) bunuri și servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanța de urgență și de Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind și utilizarea acestora”.

Art. 25 lit. B din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, **aplicabil pentru perioada 15.03.2002 - 31.05.2002**, invocat la pct. 10.6 lit. g) din Norme,

precizeaza urmatoarele obligatii ale contribuabililor care realizeaza operatiuni impozabile :

“Cu privire la întocmirea documentelor :

a) să consemneze livrările de bunuri si/sau prestările de servicii în facturi fiscale sau în documente legal aprobate și să completeze toate datele prevăzute de acestea. Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii cu valoarea taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, la aceste documente se anexează și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată;

b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achizitionate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului [...].”

Prin urmare, pe aceasta perioada, avand in vedere prevederile legale mentionate mai sus coroborate cu prevederile pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitii nr. 82/1991 aprobat prin HG nr.704/1993, societatea avea **obligatia** de a verifica intocmirea corecta a facturilor primite de la furnizorii / prestatorii din Romania, respectiv **de a verifica completarea tuturor datelor cerute de acest formular - in speta danumirea produselor aprovizionate, cantitatea, pretul unitar, adresa furnizorului in caz contrar neavand dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata inscrisa in aceste facturi.**

In acest sens este si punctul de vedere al Directiei generale de politici si legislatie privind veniturile bugetului general consolidat, transmis Directiei generale de solutionare a contestatiilor la o speta similara cu adresa nr. /2004, anexata la dosarul cauzei, in care se precizeaza ca pentru perioada 01.04.2002 - 31.05.2002 *“taxa pe valoarea adaugata inscrisa in facturile respective nu pote fi dedusa deoarece in perioada respectiva facturile fiscale trebuiau sa indeplineasca obligatoriu anumite conditii pentru a fi documente de justificare a taxei deduse”*.

De asemenea, in acest sens s-a pronuntat si Directia juridica prin adresa nr. /2004, anexata la dosarul cauzei.

In ceea ce priveste facturile emise de furnizorii / prestatorii din Romania in perioada **01.06.2002 - 31.12.2003**, la art. 29 lit. B din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, se precizeaza

urmatoarele obligatii ale contribuabililor care realizeaza operatiuni taxabile si / sau scutite cu drept de deducere :

“Cu privire la întocmirea documentelor :

a) **să consemneze livrările de bunuri si/sau prestările de servicii în facturi fiscale sau în alte documente legal aprobate si să completeze în mod obligatoriu următoarele date : denumirea, adresa si codul fiscal ale furnizorului / prestatorului si, după caz, ale beneficiarului, data emiterii, denumirea bunurilor livrate si/sau a serviciilor prestate, cantitățile, după caz, pretul unitar, valoarea bunurilor/serviciilor fără taxă pe valoarea adăugată, suma taxei pe valoarea adăugată. Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii cu valoarea taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei inclusiv, la aceste documente se anexează si copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată;**

b) **persoanele impozabile plătitoare de taxă pe valoarea adăugată sunt obligate să solicite de la furnizori / prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate si să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru operatiunile cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei sunt obligate să solicite si copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului / prestatorului. Primirea si înregistrarea în contabilitate de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate care nu contin datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu la lit. a), precum si lipsa copiei de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului / prestatorului în cazul cumpărărilor cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei inclusiv, determină pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente [...].”**

Potrivit art.145 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, in vigoare incepand cu data de 01.01.2004.

Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operatiunii, cu unul din următoarele documente:

a) **pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (8), și este emisă pe**

numele persoanei **de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată**. Beneficiarii serviciilor prevăzute la [art. 150](#) alin. (1) lit. b) și [art. 151](#) alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit [art. 155](#) alin. (4);

La pct 51 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, se prevede ca

“ (1) Justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la [art. 145](#) alin. (8) din Codul fiscal.

(2) Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu documentele prevăzute la [art. 145](#) alin. (8) din Codul fiscal și/sau cu alte documente specifice aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 831/1997](#) pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza [Hotărârii Guvernului nr. 831/1997](#), cu modificările ulterioare.”

La art.155 alin.1 si alin.8 din Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede cu privire la facturile fiscale, urmatoarele:

*“(1) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, are obligația să emită factură fiscală pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate, către fiecare beneficiar. Persoanele impozabile, care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, precum și contribuabilii inactivi, ale căror certificate de înregistrare fiscală au fost suspendate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, nu au dreptul să emită facturi fiscale și nici să înscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate către altă persoană, în orice documente emise. **În situația în care contribuabilii inactivi menționați emit facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, beneficiarii nu au dreptul să își exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în documentele respective[.....]***

(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

- a) seria și numărul facturii;
- b) data emiterii facturii;
- c) numele, adresa și codul de identificare fiscală ale persoanei care emite factura;

d) numele, adresa ^{și} codul de identificare fiscală, după caz, ale beneficiarului de bunuri sau servicii;

e) denumirea ^{și} cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;

f) prețul unitar fără taxa pe valoarea adăugată ^{și} baza de impozitare pentru fiecare cotă sau scutire;

g) cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată sau mențiunile: scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil, supus regulilor speciale, după caz.

Prin urmare și în perioada **01.06.2002 - 31.11.2005** societatea avea **obligatia** de a verifica întocmirea corectă a facturilor primite de la furnizorii / prestatorii din România, respectiv **de a verifica completarea datelor menționate anterior - în speta adresa furnizorului, cantitatea, pretul unitar al marfurilor achiziționate, denumirea bunurilor achiziționate, în caz contrar neavând dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată înscrisă în aceste facturi.**

De asemenea, pentru a putea beneficia de deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată facturile fiscale înregistrate în contabilitate trebuie să corespundă formularelor tipizate specificate și aprobate prin [Hotărârea Guvernului nr. 831/1997](#) pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară ^{și} contabilă ^{și} a normelor metodologice privind întocmirea ^{și} utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza [Hotărârii Guvernului nr. 831/1997](#), cu modificările ulterioare.

Pentru nerespectarea acestor prevederi legale se reține faptul că organele de inspecție fiscală în mod legal nu au dat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de **lei** în baza facturilor care nu au completate toate datele prevăzute de formular și prevăzute expres de actele normative în vigoare și nu respecta modelul formularului tipizat de factura fiscală, aprobat prin HG nr.831/1997, așa cum s-a arătat și exemplificat la capitolul III pct.1 din prezenta decizie privind impozitul pe profit .

Motivația contestatoarei potrivit căreia “ *organele de control fiscal și-au întemeiat concluziile de stabilire în sarcina noastră a TVA de plată suplimentară în suma de lei ..., pe un act normativ abrogat, respectiv pe OMFP nr.425/1998, care au fost abrogate expres de către dispozițiile art.4 alin(2) din OMFP nr.1850 2004*”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece OMFP nr.425/1998, nu era abrogat în perioada 01.01.2001 - 31.12.2004, când au fost emise și înregistrate în contabilitate facturile avute în vedere de organele de inspecție fiscală la stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare și exemplificate și în prezenta decizie, facturi ce nu îndeplinesc condițiile

de document justificativ potrivit Legii contabilitatii nr.82/1991, republicata, iar conform adresei de raspuns a CN Imprimeria Nationala SA, parte din aceste facturi nu corespund nici sistemului unitar de inseriere si numerotare iar altele au fost emise de furnizori ce nu mai activau sau au fost achizitionate de alte societati comerciale decat cele care figurau completate la rubrica "Furnizor", respectiv apartineau SC M SRL, SC N SRL, SC C P SRL, SC W SRL.

Prevederile OMFP nr.1850/2004 despre care se mentioneaza in contestatie au intrat in vigoare incepand cu 01.01.2005, astfel incat potrivit principiului de drept "legea dispune pentru viitor", nu au aplicabilitate retroactiva.

Afirmatia contestatoarei ca a atasat la fiecare factura, la care nu s-au mentionat detaliat materialele sau piesele vandute, procese verbale de predare primire si anexe cu precizarea bunurilor achizitionate este infirmata de organele de inspectie fiscala, asa cum rezulta din documentele existente la dosarul cauzei si nu poate fi luata in considerare nici de organele de solutionare a contestatiei in conditiile in care contestatoarea nu depune aceste documente in sustinera contestatiei.

5. In ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în suma de lei impozit pe profit în suma de lei dobanzi și penalități de întârziere aferente, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile înregistrate în contabilitate în baza unor facturi de aprovizionare și dacă societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestora, în condițiile în care prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata s-a stabilit ca aceste facturi nu indeplinesc calitatea de document justificativ pe considerentul ca operatiunile nu sunt reale, fara ca in cazul in speta sa fie efectuate cercetari penale in masura sa stabileasca vinovatia contestatoarei, fara a se analiza modul de completare a facturilor si daca aprovizionarile sunt reale si au fost efectuate in vederea realizarii obiectului de activitate al societatii si daca aceste facturi sunt emise de catre o persoana impozabila inregistrata ca platitoare de taxa pe valoarea adaugata.

In fapt, in perioada 2004-2005 societatea a inregistrat in evidenta contabila facturi de aprovizionare cu diverse piese auto, materiale, etc., facturi emise de SC D SRL, SC CE SRL, SC C GSM SRL si MT P SRL, nominalizate in anexa nr.3 la adresa nr./2006 transmisa de DGFP - Activitatea de control fiscal.

Organele de inspectie fiscala nu au dat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata inscrisa in facturile respective si au stabilit ca sunt nedeductibile cheltuielile de aprovizionare aferente pe considerentul ca facturile respective nu indeplinesc calitatea de document justificativ intrucat conform adresei primite de la CN Imprimeria Nationala SA facturile nu corespund sistemului unitar de inseriere si numerotare, seria si numarul unor facturi nu exista in baza de date a CNIN SA nefiind alocate nici unui agent economic iar altele au fost eliberate altor agenti economici decat cei care figureaza completati pe formularul de factura la rubrica "Furnizor".

In drept, in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata la art.155 alin.1 si alin.8 din Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede ca :

*"(1) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, are obligația să emită factură fiscală pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate, către fiecare beneficiar. Persoanele impozabile, care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, precum și contribuabilii inactivi, ale căror certificate de înregistrare fiscală au fost suspendate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, nu au dreptul să emită facturi fiscale și nici să înscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate către altă persoană, în orice documente emise. **În situația în care contribuabilii inactivi menționați emit facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, beneficiarii nu au dreptul să își exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în documentele respective[.....]***

(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

- a) seria și numărul facturii;*
- b) data emiterii facturii;*
- c) numele, adresa și codul de identificare fiscală ale persoanei care emite factura;*
- d) numele, adresa și codul de identificare fiscală, după caz, ale beneficiarului de bunuri sau servicii;*
- e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;*
- f) prețul unitar fără taxa pe valoarea adăugată și baza de impozitare pentru fiecare cotă sau scutire;*
- g) cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată sau mențiunile: scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil, supus regulilor speciale, după caz.*

Potrivit prevederilor art.145 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe

valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice dreptul de deducere, pentru taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate de o alta persoana impozabila, **cu factura fiscala, care cuprinde informatii prevazute la art.155 alin.(8), si este emisa pe numele persoanei de catre o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata.**

In acelasi sens s-a pronuntat si Directia generala legislatie impozite indirecte, directie de specialitate din Ministerul Finantelor Publice, prin adresa nr./2005 la o speta similara.

In ceea ce priveste impozitul pe profit aferent facturilor de aprovizionare, sunt aplicabile prevederile art.77 alin.(5) din OG nr.92/2003 privind Codul fiscal, citat la capitolul III, pct. 1 din prezenta decizie.

Din analiza raportului de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata rezulta ca nu s-a acordat societatii nici dreptul de deducere pentru cheltuielile de aprovizionare inregistrate in facturile fiscale emise de SC D SRL, SC CE SRL, SC C GSM SRL si MT P SRL, fara a se proceda la o analiza temeinica a facturilor in cauza, pentru a se stabili concret, pentru fiecare factura in parte care sunt datele si elementele necomplete, daca acestea sunt emise de o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, daca marfa a intrat in gestiunea societatii, aprovizionarile au fost efectuate pentru realizarea obiectului de activitate desfasurat de societatea contestatoare, daca sunt aferente veniturilor realizate, precum si motivele pentru care acestea nu pot dobandi calitatea de document justificativ in raport cu prevederile legale ale actelor normative invocate.

Directia generala de solutionare a contestatiilor a solicitat DGFP - Activitatea de control fiscal, cu adresa nr./2006 sa precizeze daca in vederea stabilirii realitatii operatiunilor derulate s-au efectuat verificari incrucisate la furnizorii respectivi si daca se impune sesizarea organelor de cercetare penale.

Cu adresa **nr./2006** DGFP - Activitatea de control fiscal comunica faptul ca au solicitat controale incrucisate la furnizorii SC R SRL si ca *“si-au rezervat dreptul, ca dupa primirea raspunsurilor la adresele mentionate, dupa o analiza temeinica a acestora sa sesizeze organele de cercetare penala...”*

Ulterior cu adresa nr./**2006** DGFP - Activitatea de control fiscal comunica faptul ca *“Din analiza raspunsurilor primite, (in urma verificarilor incrucisate efectuate) organele de inspectie fiscala considera ca acestea nu constituie date suplimentare pentru a putea sesiza organele de cercetare penala”*.

Luand in considerare cele de mai sus, faptul ca prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nu s-a efectuat o analiza a facturilor considerate de organele de inspectie fiscala ca nu indeplinesc conditiile de documente justificative se va face aplicarea prevederilor art. 186 (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza ca *“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”*.

Pe cale de consecință, se va desființa parțial Decizia de impunere nr./2005 privind obligatiile fiscale suplimentare, pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de lei și impozitul pe profit în suma de lei, aferente unui număr de 37 facturi fiscale prevăzute în anexa nr.3 la adresa DGFP nr./2006 urmând a se reface inspectia fiscala de către o altă echipă, pe aceeași perioadă și pentru aceleși impozite, ținând cont de considerentele prezentei .

La re-verificare organele de inspectie fiscala vor avea în vedere și celelalte susțineri ale contestatoarei .

6.Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în suma de lei Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea beneficiază de cota zero a taxei pe valoarea adăugată în condițiile în care nu face dovada încasării în valută a contravalorii exporturilor de masă lemnoasă efectuate prin SC Re SRL

In fapt, în baza contractului de vânzare cumpărare nr.1/02.02.2000 și contractul FN/04.01.2001 încheiat cu SC Re SRL în calitate de exportator, contestația a vândut masă lemnoasă și a încasat contravaloarea acesteia în lei la cursul de schimb EURO.

In drept, potrivit pct. 9.4. și 9.9 din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a **OG nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată**:

“Pentru exportul în nume propriu realizat de unitățile exportatoare în cazul în care, potrivit contractului încheiat între producător și exportator, livrarea bunurilor către beneficiarul extern se face direct de unitatea producătoare, beneficiază de cota zero atât unitatea exportatoare, cât și unitatea producătoare.[...]

Unitatea producătoare va justifica cota zero a taxei pe valoarea adăugată cu:

a) factura fiscală emisă către unitatea exportatoare, în lei și în valută, cu mențiunea "cota zero";

b) copie de pe documentul de transport internațional, după caz, în funcție de condiția de livrare, în care la rubricile referitoare la locul de

încărcare, predare-expediție se înscriu denumirea producătorului și localitatea;

c) copie de pe declarația vamală de export, vizată de unitatea vamală, în care la rubrica 27 se înscriu denumirea producătorului și localitatea;

d) contractul încheiat cu unitatea exportatoare prin care se prevede obligativitatea plății în valută a contravalorii bunurilor exportate.

[...]

9.9. Nerespectarea prevederilor pct. 9.3 - 9.8 privind justificarea cotei zero de taxă pe valoarea adăugată și/sau **nerespectarea condiției de încasare a valutei în conturi bancare deschise la bănci autorizate de Banca Națională a României** atrag obligația plății taxei pe valoarea adăugată prin aplicarea cotei corespunzătoare livrărilor și prestărilor la intern și a majorărilor de întârziere aferente, calculate de la data documentului care atestă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor. În cazul în care la verificarea aplicării cotei zero de taxă pe valoarea adăugată s-au avut în vedere termenele de încasare menționate în declarațiile de încasare valutară sau, după caz, în contractele încheiate, organele de control au obligația să verifice în termen de un an de la data verificării aplicării cotei zero dacă încasarea a devenit efectivă.”

Contractele de vânzare - cumpărare de masa lemnoasă încheiate în data de 02.02.2000 și în data de 04.01.2001 între SC R SRL și SC RE SRL anexate la dosarul cauzei, privind vânzarea de material lemnos nu prevăd obligativitatea plății în valută a contravalorii bunurilor ce fac obiectul acestor contracte, așa cum se susține în contestație, respectiv ca “ *am menționat obligativitatea plății în valuta a contravalorii bunurilor exportate la cursul de referință al BNR din ziua plății*”.

De asemenea, din documentele depuse de contestatoare nu rezultă încasarea în valută prin conturile bancare a contravalorii livrărilor efectuate către SC Re SRL în calitate de exportator.

Referitor la afirmația contestatoarei potrivit căreia “*constatarea organelor de control fiscal este tardivă, întrucât este efectuată în afara termenului de un an prevăzut de dispozițiile art.9.9 din HG nr.401/2000, ceea ce impune exonerarea de plată sumelor stabilite în sarcina noastră*” nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât textul de lege instituie acest termen doar pentru cazurile în care la data controlului nu expiraseră termenele de încasare prevăzute în facturi sau contracte, ceea ce nu este cazul în speta.

Având în vedere cele prezentate, prevederile legale citate, documentele depuse de contestatoare, se reține că organele de inspecție fiscală au stabilit legal taxa pe valoarea adăugată colectată în

suma de **lei** aferenta acestor operatiuni prin aplicarea cotei de 19% corespunzătoare livrărilor și prestărilor la intern.

Cu privire la suma totala de lei reprezentand miorari de intarziere in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin valutei Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza majorari si penalitati de intarziere pentru suma cu care a diminuat baza impozabila privind taxa pe valoarea adaugata de plata prin inregistrarea si deducerea unei taxe pe valoarea adaugata aferenta unei facturi pro-forma emisa in luna iulie 2004 si stornata in luna iunie 2005.

In fapt, in luna iulie 2004 societatea a inregistrat si dedus in mod eronat taxa pe valoarea adaugata in suma de lei in baza unei facturi pro-forma nr. in valoare totala de lei reprezentand contravaloarea unui autoturism.

Aceasta taxa pe valoarea adaugata a fost stornata de societate din jurnalul de cumparari privind taxa pe valoarea adaugata, in luna iunie 2005, luna in care a fost stornata intreaga factura.

Astfel pe perioada cuprinsa intre data de 2004 si pana in luna iunie 2005 societatea si-a diminuat in mod nejustificat obligatia de plata catre bugetul de stat, cu suma de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata de plata.

In drept, potrivit art. 114-115 si art.120 din OG nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala ,

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[...]

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.[...]

ART. 115

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

ART. 120

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Prin deducerea sumei de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii pro-forma societatea a diminuat in mod artificial creanta fiscala reprezentand taxa pe valoarea adaugata de plata cu scadenta la 25.08.2004, motiv pentru care organele de inspectie fiscala au calculat legal dobanzi si penalitati de intarziere aferente acestei sume pe perioada scursa de la data inregistrarii in deconturile de taxa pe valoarea adaugata si pana la data stornari ei in luna iunie 2005.

Prin urmare contestatia societatii va fi respinsa ca neintemeiata pentru suma totala de **lei reprezentand majorari de intarziere in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei.**

Sustinerea contestatoarei potrivit careia "constatarile organelor de control fiscal sunt lipsite de obiect" intrucat taxa pe valoarea adaugata in suma de lei a fost regularizata de societate prin stornare, inainte de inceperea inspectiei fiscale, in luna iunie 2005, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat pe perioada inregistrarii eronate a sumei respective ca taxa pe valoarea adaugata deductibila, bugetul de stat a fost prejudiciat cu aceasta obligatie de plata a societati.

Referitor la diferenta de majorari de intarziere in suma de si penalitati de intarziere in suma de aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita prin decizia de impunere si contestata de societate, potrivit principiului accesoriul urmeaza principalul se va respinge contestatia pentru suma de majorari de intarziere si pentru suma de penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata pentru care s-a respins contestatia, si se va desfiinta contestatia pentru suma de **lei** majorari de intarziere si suma de **lei** penalitati de intarziere aferente +taxei pe valoarea adaugata pentru care s-a desfiintat decizia de impunere asa cum s-a aratat in continutul prezentei decizii.

Referitor la majorarile de intarziere in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei aferente impozitului pe profit stabilit prin decizia de impunere si contestate de societate, potrivit principiului accesoriul urmeaza principalul, se va respinge contestatia pentru suma de **lei** majorari de intarziere si pentru suma de **lei** penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit pentru care s-a respins contestatia si se va desfiinta contestatia pentru suma de **lei** majorari de intarziere si suma de **lei** penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit pentru care s-a desfiintat decizia de impunere asa cum s-a aratat in continutul prezentei decizii.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.4 alin.6 lit.m din OG nr.70/1994 privind impozitul pe profit, cu modificarile si completarile ulterioare, pct 119 din HG

nr.704/1993 art.9 alin.7 lit.j din Legea nr.414/2002 si art.21 alin. 4 lit.f din Legea nr.571 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art.6 alin.(1) si alin.(2) din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, art.6 din HG nr.831 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, pct 10.6, pct. 9.4. si 9.9 din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a **OG nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata**: art. 145 alin. (8) si art. 155 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. *art. 114-115 si art.120*, art.186(3) art.183(1)din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

D E C I D E

1.Respingerea contestatiei SC R SRL pentru suma totala de lei reprezentand:

- impozit pe profit ;
- majorari si dobanzi aferente ;
- penalitati de intarziere ;
- taxa pe valoarea adaugata ;
- dobanzi aferente ;
- penalitati de intarziere .

2.Respingerea ca nemotivata a contestatie SC R SRL pentru suma de lei reprezentand impozit pe profit

3.Desfiintarea Deciziei de impunere nr./2005 pentru suma totala de lei reprezentand:

- impozit pe profit ;
- majorari si dobanzi ;
- penalitati de intarziere ;
- taxa pe valoarea adaugata ;
- dobanzi aferente ;
- penalitati de intarziere .

urmand a se reface inspectia fiscala de catre o alta echipa, pe aceeasi perioada si pentru acelasi impozit si care va avea in vedere considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 6 luni de la comunicare.

